

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริม
ทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

**Development of Thai language learning management model using PDPS
Model to promote reading and writing skills of words that do not
meet the section for 3rd graders**

ชฎาพร แจ็กรวย

โรงเรียนวัดสโมสร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

Chadaporn Jackruay

Watsamosorn school Under the Nonthaburi Provincial Administrative Organization

E-mail : Surapha.ea@psru.oc.th

*****

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ2) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพและ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ2) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพและ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย; PDPS Model; ทักษะการอ่านและการเขียนคำที่
สะกดไม่ตรงตามมาตรา

Abstracts

The objectives of this research were 1) to study the level of the service quality of Pho Thale District Register Office, Phichit Province according to the way of new public management, 2) to compare the personal factors to the service quality of Pho Thale District Register Office, Phichit Province according to the way of new public management, and 3) to study the problems and guidelines for improving the service quality of Pho Thale District Register Office, Phichit Province according to the way of new public management. This research applied the Quantitative Research with the Survey Research. The sample was 388 people from the calculation formula of Taro Yamane. The research instrument was the questionnaire. The statistics used frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test (One Way ANOVA).

Results of the Research 1. Overall, the level of the service quality of Pho Thale District Register Office, Phichit Province according to the way of new public management was at the high level. 2. The comparison according to the way of new public management found that the people having the different genders, ages, degrees of education, status, occupations, income and times in service had no the different opinion to t to the service quality of Pho Thale District Register Office, Phichit Province according to the way of new public management. 3. The problems and guidelines found that 1) the problems were that the staff were insufficient in working, the staff did not apply the technology and equipment update in the service, the staff did not give the advice for the people in the service, and the organization did not publicize the information and the news to the people. 2) The guidelines for the improvement were that the organization should provide the staff sufficient to the service, reduce the service methods for the rapid service, provide the staff sufficient to answer the question of the people, publicize the information and the news about the law and regulations through the subdistrict headmen, the village headmen and the people, and apply the Information Technology and equipment update in the service.

Keywords : Service quality; Registry office; New government management

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปรับปรุง พุทธศักราช 2555 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555 : 3) พร้อมกันนี้ได้ปรับ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและ

สถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542 : 2)

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาไปสู่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว และข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และขบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา พร้อมทั้งได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2)

ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักในโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งองค์ประกอบของหลักสูตรทั้งในด้านเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลการเรียนรู้นั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรนี้ ได้กำหนดหัวข้อ สาระสำคัญ และตัวชี้วัด ที่ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ชั้นปี ต้องเรียน เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและในอาชีพได้ โดยจัดเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาในแต่ละระดับชั้นให้มีการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์วิจารณ์ มีทักษะสำคัญทั้งทักษะกระบวนการทางภาษาไทยและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด และการดูสื่อต่าง ๆ ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาในการสื่อสาร และใช้คล่องแคล่ว ใช้ภาษาในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีเหตุผลและใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างมีมารยาท (กรมวิชาการ, 2545 : 7) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้ความคิดในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล รู้จักใช้ความคิดในการติดตามเรื่องต่าง ๆ จากการฟัง การอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจ (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2550 : 2) การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านและเขียนที่เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านและการเขียน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551 : 95)

ปัจจุบันผู้วิจัยรับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา ท13101 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2561 นักเรียนมีผลการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 64.74 (โรงเรียนวัดสโสมสร, 2562 : 10) และในปีการศึกษา 2562 นักเรียนมีผลการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 67.89 ต่ำกว่าที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ร้อยละ 70 (โรงเรียนวัดสโสมสร, 2564 : 9) และจากรายงานการอ่านคล่อง เขียนคล่องของนักเรียน โรงเรียนวัดสโสมสร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พบว่า นักเรียนอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ โดยในปีการศึกษา 2561 ร้อยละ 9.25 และปีการศึกษา 2562 ร้อยละ 6.27 โดยสาเหตุที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำไม่ได้ ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นพบว่า นักเรียนยังมีศักยภาพบางประการที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายหลักของการพัฒนาการศึกษาที่พึงประสงค์ อีกทั้งยังพบว่า รูปแบบการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นยังไม่พัฒนาศักยภาพของนักเรียน สาเหตุมาจากหลายด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจใฝ่เรียนรู้โดยเฉพาะทักษะหลักการทางภาษาไทยทั้งการอ่านและการเขียนซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ ประกอบกับนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน หากครูเน้นการสอนเนื้อหามากกว่าการปฏิบัติจริง การจัดการเรียนการสอนที่ครูขาดการใช้สื่อและเทคนิควิธีสอน เช่น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนสำเร็จรูป เอกสารประกอบการเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติม และใบงานที่หลากหลาย เป็นต้น ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในกระบวนการเรียนรู้ ขาดความใฝ่รู้ ไม่กระตือรือร้นที่จะเรียนและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อรายวิชาภาษาไทย ส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดดังที่กล่าวมา ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้สอนมาเป็นผู้ชี้แนะแนวทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักเรียน และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จัดหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้นักเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และมีโอกาสฝึกทักษะอย่างเป็นระบบ มีความกระตือรือร้นใฝ่เรียนรู้ในการแสวงหาความรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง กล้าแสดงออกและสามารถเชื่อมโยงความรู้จากเนื้อหาบทเรียนและมีความคิดรวบยอดสามารถสรุปประเด็นที่สำคัญจนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การพัฒนาทักษะและกระบวนการทางภาษาไทยของผู้เรียนให้สำเร็จตามมาตรฐานและตัวชี้วัดได้นั้น ผู้สอนต้องสร้างพื้นฐานของการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับโน้ตชน (Concept) ในแต่ละเรื่องที่ต้องชัดเจน ใช้กระบวนการทางภาษาได้อย่างคล่องแคล่วหลากหลาย และมีทักษะการคิดรวบยอด เนื่องจากการรู้ภาษาไทยในระดับประถมศึกษาต้องใช้ความรู้พื้นฐานที่ต่อเนื่องกันและให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้ฝึกทักษะและกระบวนการจากสื่อที่เป็นรูปธรรมก่อนที่จะขยายไปสู่องค์ความรู้ที่เป็นนามธรรม และได้เรียนเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก ซึ่งเป้าหมายสูงสุดของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยคือการที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนจำเป็นที่จะต้องเข้าใจเนื้อหา มีความคิดรวบยอดของเนื้อหานั้น ๆ ประกอบกับการได้รับการฝึกทักษะต่าง ๆ มาบ้างแล้ว หรืออาจจะ

ได้รับการฝึกหัดมาตั้งแต่ชั้นอนุบาลก็จะยิ่งพัฒนาได้เร็วยิ่งขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552 : 8) การอ่านและการเขียนอย่างสร้างสรรค์ต้องอาศัยทักษะและวิธีการที่ซับซ้อนในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ควรเริ่มต้นตั้งแต่ระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา เพราะเด็กวัยนี้มีความอยากรู้ อยากรอง แสวงหา คำตอบ ชอบความท้าทาย การผจญภัย การทดลอง การเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เรื่องการเรียนรู้จากการลงมือทำ (Learning by doing) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบรูเนอร์ (Bruner) เกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนทุกระดับชั้นมีพัฒนาการการเรียนรู้เนื้อหาใดก็ได้ ถ้ามีแรงจูงใจและมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับความสามารถของผู้เรียนและจัดเนื้อหาให้เรียงลำดับตามความยากง่ายของเนื้อหา ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามที่ต้องการ และถ้าหากเราได้จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ จนกลายเป็นความชำนาญ เป็นทักษะที่แต่ละบุคคลจะมีติดตัวผู้เรียนไปตลอดชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ มอนเตสซอรี (Montessori) ที่ว่าเด็กทุกคนมีจิตซึมซับ คือ ถ้าเด็กได้ลงมือทำอะไรหรือมีประสบการณ์หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมอย่างไรเขาก็จะซึมซับสิ่งนั้นติดตัวไป และจะเป็นการเตรียมการที่ดีถ้าหากเราได้ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการทางภาษาไทยให้ติดเป็นนิสัยทำจนเกิดความชำนาญเป็นทักษะและ เมื่อมีมโนทัศน์ (concept) ที่ถูกต้องชัดเจนร่วมกับทักษะและกระบวนการทางภาษาที่ถูกต้องก็จะส่งผลให้นักเรียนนั้นมีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยต่อไป

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991 ; Merrill Harmin and Melanie Toth, 2006 ; Schmidt, 1993 ; วิจารณ์ พานิช, 2556 ; วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์, 2560) เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนการสอน มีการสร้างองค์ความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน ได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงานและการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบเป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พุด ฟัง คิด เขียน เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นทักษะการคิดขั้นสูงเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เป็นที่ปรึกษา คอยชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้เป็นการเรียน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติหรือการลงมือทำ ซึ่งความรู้ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว นั้น ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการ คือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของ

มนุษย์ และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, 1996) การให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ ความเข้าใจนำไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าหรือสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ และพัฒนาตนเองเต็มความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาสร่วมอภิปรายให้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสาร ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 70 การนำเสนอผลงานทางวิชาการ การเรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง ทั้งมีการฝึกปฏิบัติในสภาพจริง มีการเชื่อมโยงกับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนรู้เกิดขึ้นถึงร้อยละ 90 (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2553)

แต่จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำด้วยมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และทักษะความคิดรวบยอดในเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำด้วยมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และทักษะความคิดรวบยอดสำหรับนักเรียนในระดับชั้นศึกษามีน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำด้วยมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และเสริมสร้างทักษะความคิดรวบยอด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นการวางพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระอื่น ๆ ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป การพัฒนาทักษะความคิดรวบยอด ตลอดจนเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงมากขึ้นในระดับต่อ ๆ ไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสโมสร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนรายวิชา ท13101 ภาษาไทย จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 35 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียน วัดสโมสร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบสอบถามประเมินค่ามีลักษณะการประเมินค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ PDPS Model เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ คือ ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ และทฤษฎี กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการสร้างและปรับแบบสอบถาม นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านที่เป็นที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.865

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือจากโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยถึงโรงเรียนในสังกัดเดียวกันและโรงเรียนนอกสังกัด เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มาใช้บริการในอำเภอ

3.2 นำเครื่องมือเช่นแบบสัมภาษณ์และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสัมภาษณ์ครูผู้สอน และนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นที่สร้างไว้ และนำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

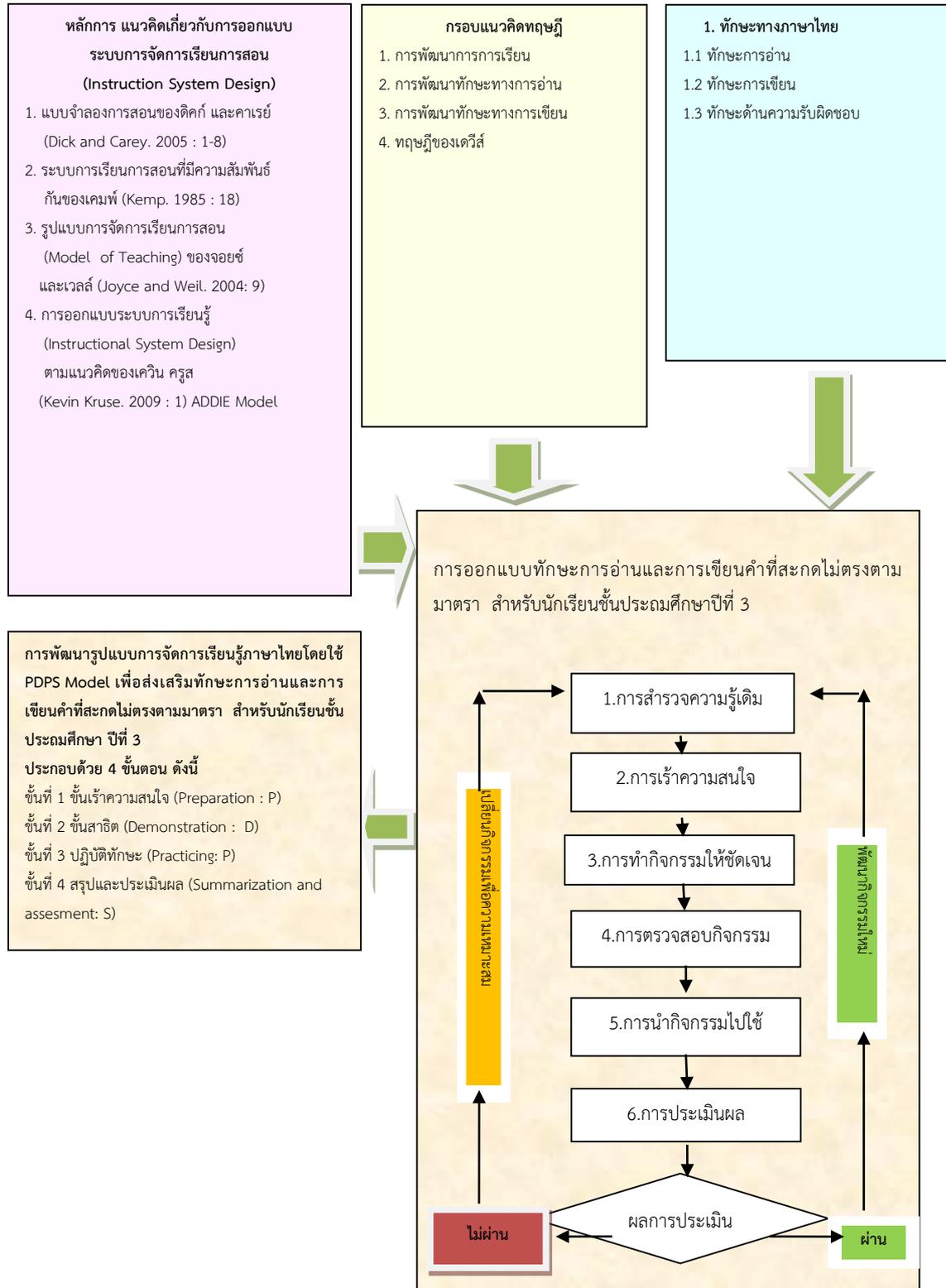
4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติทดสอบ t-test ค่าสถิติทดสอบ F-test (One-Way Analysis of Variance)

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบบริบท นำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้
วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตรตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยภาพรวม

ลำดับ	คุณภาพการให้บริการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ	3.82	0.797	มาก
2	ด้านการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง	3.79	0.697	มาก
3	ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็ว	3.89	0.773	มาก
4	ด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาใช้ในการให้บริการ	3.89	0.751	มาก
5	ด้านการให้บริการตามหลักการบริหารสมัยใหม่	3.80	0.786	มาก
ภาพรวม		3.84	0.579	มาก

จากตาราง 1 พบว่า คุณภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84, S.D. = 0.579$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็ว ด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาใช้ในการให้บริการรองลงมา คือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ด้านการให้บริการตามหลักการบริหารสมัยใหม่ และด้านการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตรตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

ตาราง 2 ผลสรุปการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตรตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า F	Sig	ผลการศึกษา	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
เพศ	คุณภาพของการให้บริการ	-0.380	-	0.704	-	✓
อายุ	คุณภาพของการให้บริการ	-	1.003	0.391	-	✓
การศึกษา	คุณภาพของการให้บริการ	-	0.434	0.728	-	✓
สถานภาพ	คุณภาพของการให้บริการ	-	0.487	0.692		
อาชีพ	คุณภาพของการให้บริการ	-	0.061	0.941	-	✓
รายได้	คุณภาพของการให้บริการ	-	0.160	0.977	-	✓
จำนวนครั้งที่มาใช้บริการ	คุณภาพของการให้บริการ	-	0.793	0.498	-	✓

จากตาราง 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ และจำนวนครั้งที่มาใช้บริการ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตรตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการรับบริการของประชาชน ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการเข้ารับบริการของประชาชน ทั้งนี้เพราะว่าประชาชนนั้นต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อให้การบริการมีคุณภาพ ผู้รับบริการและผู้ให้บริการปลอดภัย

**วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ปัญหาและแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน
 ของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่**

ตาราง 3 ปัญหาต่อการให้บริการประชาชนของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลตามแนวทางการบริหารจัดการ
 ภาครัฐแนวใหม่

ที่	ปัญหาต่อการให้บริการประชาชนของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลตาม แนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่	ความถี่ (f)
1	เจ้าหน้าที่ขาดความเอื้อเฟื้อไม่กระตือรือร้นในการให้บริการแก่ประชาชน อย่างเต็มที่ ขาดความเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหา แนะนำให้แก่ผู้มารับบริการ	50
2	เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และมีการแบ่งแผนการ ให้บริการอย่างไม่ชัดเจนทับซ้อน เกิดความล่าช้า	36
3	ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ ขาดการประชาสัมพันธ์ และแจ้ง ข่าวสารให้ผู้รับบริการ หรือประชาชนในที่ได้รับทราบ	29

จากตาราง 3 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการประชาชนและผู้มารับบริการขาดความเอื้อเฟื้อไม่
 กระตือรือร้นในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างเต็มที่ ขาดความเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหา แนะนำให้แก่ผู้มา
 รับบริการ มีเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และมีการแบ่งแผนการให้บริการอย่างไม่ชัดเจน
 ทับซ้อน เกิดความล่าช้า และไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ ขาดการประชาสัมพันธ์ และแจ้งข่าวสาร
 ให้ผู้รับบริการ หรือประชาชนในที่ได้รับทราบ

ตาราง 4 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเล
 ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

ที่	แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน	ความถี่ (f)
1	ควรพัฒนาคุณภาพการให้บริการในด้านความเข้าใจและการรับรู้ ความ ต้องการ โดยควรกำชับให้เจ้าหน้าที่เข้าใจความต้องการที่แตกต่างของ ผู้รับบริการ เอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาแนะนำให้แก่ผู้มารับบริการ ให้ เกียรติผู้มารับบริการเห็นว่าผู้มารับบริการคือคนสำคัญ	65
2	ควรพัฒนาคุณภาพการให้บริการประเภทการแก้ไขเปลี่ยนแปลง รายการใน เอกสารการทะเบียนราษฎร โดยควรมีการลดขั้นตอนการบริการต่าง ๆ เพื่อให้การใช้บริการเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม และควรจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้ เพียงพอกับปริมาณงาน	56

3	ควรจัดเจ้าหน้าที่เพื่อตอบข้อซักถามให้แก่ผู้มารับบริการโดยเฉพาะ เพื่อให้ประชาชนที่มารับบริการได้รับข้อมูลที่มีความถูกต้อง อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอีกทางหนึ่ง และควรทำการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผ่านก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน	34
---	--	----

จากตาราง 4 พบว่า ควรพัฒนาคุณภาพการให้บริการในด้านความเข้าใจและการรับรู้ ความต้องการ โดยควรกำชับให้เจ้าหน้าที่เข้าใจความต้องการที่แตกต่างของผู้รับบริการ เอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาแนะนำให้แก่ผู้มารับบริการ ให้เกียรติผู้มารับบริการเห็นว่าผู้มารับบริการคือคนสำคัญ ควรมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในเอกสารการทะเบียนราษฎร โดยมีการลดขั้นตอนการบริการต่าง ๆ เพื่อให้การให้บริการเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม จัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับปริมาณงาน จัดเจ้าหน้าที่เพื่อตอบข้อซักถามให้แก่ผู้มารับบริการโดยเฉพาะ เพื่อให้ประชาชนที่มารับบริการได้รับข้อมูลที่มีความถูกต้อง อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอีกทางหนึ่ง และควรทำการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผ่านก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ต่อประชาชนที่มารับบริการจากสำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่สำคัญในการวิจัยมาอภิปรายผล ดังนี้

1) การพัฒนารูปแบบการสอนดนตรีพื้นบ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้ 1) มีกรอบแนวคิดทฤษฎีมาจากแนวคิดทางดนตรีของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส แนวคิดการประเมินผล ADDIE Model ที่ปรับปรุงของเควิน ครูส (Kevin Kruse. 2009 : 1) มาใช้ในการออกแบบและพัฒนา โดยใช้ร่วมกับแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอน เชิงระบบของเคมป์ (Kemp. 1985 : 18) ดิคค์และแคเรย์ (Dick and Carey. 2005 : 1-8) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของจอยซ์และเวลล์ (Joyce and Weil. 2004 : 9) ในขั้นพัฒนากลยุทธการสอนพัฒนา และเลือกสื่อการสอน พัฒนาเครื่องมือประเมินผลร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของเคมป์ (Kemp. 1985 : 18) และดิคค์ และแคเรย์ (Dick and Carey. 2005 : 1-8) การประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนนำตนเอง (Self-Directed Learning) และ 2) รูปแบบการสอนดนตรีพื้นบ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับ

ทฤษฎีของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขั้นตอนของการเรียนรู้ตามรูปแบบ PDPTS Model) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจ (Preparation : P) ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต (Demonstration : D) ขั้นที่ 3 ปฏิบัติทักษะ (Practicing: P) ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (Technique :T) ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินผล (Summarization and assesment: S) เพื่อให้ นักเรียนได้เพื่อทักษะการบรรเลงโปงกลาง และมีวิจัยการประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยที่ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2) ผลการพัฒนาและประเมินรูปแบบการสอนดนตรีที่บ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของ โคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนดนตรีที่บ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตาย และ คาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลโดยรวมหลังการพัฒนาทักษะการบรรเลงโปงกลาง มีทักษะเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนได้รับการพัฒนาทักษะการบรรเลงโปงกลาง โดยใช้รูปแบบการสอนดนตรีที่บ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการประเมินการใช้รูปแบบการสอนดนตรีที่บ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตาย และคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย

4.1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนดนตรีที่บ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิสเพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนดนตรีที่บ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดนตรีที่บ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ

ร่วมกับทฤษฎีของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ .5481 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการบรรเลงโปงกลางของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนดนตรีพื้นบ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนดนตรีพื้นบ้านอีสาน โดยใช้แนวคิดของโคตายและคาร์ลลอร์ฟ ร่วมกับทฤษฎีของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงโปงกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมและรายข้อทุกข้อในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือข้อ 13 กิจกรรมการเรียนรู้นี้ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ($\bar{X} = 4.47$) ข้อ14 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถศึกษาได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 4.45$) และข้อ16 การจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.44$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 5 การเรียนรู้สามารถทำให้นักเรียนได้นำความรู้สู่การปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 3.92$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลควรพัฒนาคุณภาพการให้บริการในด้านความเข้าใจและการรับรู้ความต้องการ โดยควรกำชับให้เจ้าหน้าที่เข้าใจความต้องการที่แตกต่างของผู้รับบริการ เอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาแนะนำให้แก่ผู้มารับบริการ ให้เกียรติผู้มารับบริการเห็นว่าผู้มารับบริการคือคนสำคัญ

2. สำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลควรมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง รายการในเอกสารการทะเบียนราษฎร โดยมีการลดขั้นตอนการบริการต่าง ๆ เพื่อให้การให้บริการเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม

3. สำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลควรเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับปริมาณงาน จัดเจ้าหน้าที่เพื่อตอบข้อซักถามให้แก่ผู้มารับบริการโดยเฉพาะ เพื่อให้ประชาชนที่มารับบริการได้รับข้อมูลที่มีความถูกต้อง อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความสะดวกอื่นทางหนึ่ง

4. สำนักทะเบียนอำเภอโพทะเลควรทำการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

2. ควรศึกษาการรูปแบบอื่นๆที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

3. ควรศึกษาแนวทางการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (20) ประเด็น การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (พ.ศ.2561– 2580). *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: <http://nscr.nesdb.go.th/wp-content/uploads/2019/04/20-การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ.pdf>.
- สำนักบริหารการทะเบียนอำเภอโพทะเล. (2564). ประวัติสำนักบริหารการทะเบียน. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: <https://www.bora.dopa.go.th/index.php/th/menu5/menu5-history>.
- ปิยณัฐ จันทร์เกิด. (2560). *คุณภาพการให้บริการของเทศบาลนครนครสวรรค์ตามการรับรู้ของ ประชาชน*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นุชิตา ทับศรี และ ศิริพงษ์ ทองจันทร์. (2560). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักทะเบียน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารช่อพะยอม*. 28 (1), 153-164.
- ฉัตรชัย นาถ์พลอย. (2563). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่. *วารสารศิลปศาสตร์ราชวมงคลสุวรรณภูมิ*. 2 (2), 461-472.